

2) n. = ग्रन्थिपर्ण (स्थोणेय) BHĪVAPR. im ÇKDr.

शुक्रप्रिय 1) m. *Acacia Sirissa* ROXB. BHĪVAPR. im ÇKDr. AUSH. 69. *Asadirachta indica* JUSS. ebend. — 2) f. *Eugenia Jambolana* LAM. RĪĀN im ÇKDr.

शुक्रफल m. *Calotropis gigantea* RĪĀN. im ÇKDr.

शुक्रबध् adj. rōthlich wie ein Papagei VS. 24, 2.

शुक्रबर्द n. = ग्रन्थिपर्ण oder ein anderer wohlriechender Stoff RATNAM. 124. ÇANDAR. im ÇKDr. KĀRAKA 1, 5.

शुक्रम् adv. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. = लिप्सु WILKINS, Gramm. 533.

— Vgl. 2. शु.

शुक्ररक्ष्य n. Titel einer Upanishad Ind. St. 3, 325.

शुक्ररूप adj. die Farbe eines Papageien habend VS. 24, 7.

शुक्रलाङ्गल wohl fehlerhaft für लाङ्गल und so v. a. शुक्रबर्द. Suçr. 2, 109, 1.

शुक्रवल्लभ m. Granatbaum TRIK. 2, 4, 19.

शुक्रवाच् adj. die Stimme eines Papageien habend: Kṛṣṇa PANĀV. 4, 1, 22.

शुक्रवाह m. der Liebesgott (auf einem Papageien reitend) ÇANDĀRTHAK. bei WILSON.

शुक्रशिम्बा f. und °शिम्बि f. fehlerhaft für शुक्र° ÇANDAR. im ÇKDr.

शुक्रसंहिता f. Titel einer Saṃhitā Verz. d. Oxf. H. 109, b, 7.

शुक्रसप्तति f. die siebenzig (Erzählungen) eines Papageien, Titel einer Schrift GILD. Bibl. 367. Verz. d. Oxf. H. 157, No. 330. fg.

शुक्राव्या (शुक्र + व्या) f. *Bignonia chelonoides* RATNAM. 248. Suçr. 2, 25, 15. 280, 16.

शुक्रादन (शुक्र + घञ्) m. Granatbaum ÇANDĀ. im ÇKDr.

शुक्रानन (शुक्र + घञ्) 1) adj. ein Papageiengesicht habend: तुरग R. 5, 12, 36. — 2) f. *Bignonia chelonoides* RATNAM. im ÇKDr.

शुक्रायन m. N. pr. eines Arhant TĪRAN. 45.

शुक्राष्टक (शुक्र + घञ्) n. die acht Strophen Çuka's, Titel einer Vedānta-Schrift HALL 127. व्याख्यान n. ebend.

शुक्रोभू (शुक्र + 1. भू) zu einem Papageien werden: °भूत KATHĪS. 59, 33.

शुक्रेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 9.

शुक्रादर (शुक्र + उञ्) n. = तालीशपत्र RĪĀN. im ÇKDr.

शुक्र 1) adj. a) sauer geworden; n. jedes durch Fermentation mit Pflanzenstoffen gewonnene saure Getränk, saurer Reisschleim u. s. w. AK. 3, 4, 44, 85. TRIK. 3, 3, 186. H. an. 2, 202. MED. t. 63. HĪN. 115. HALĪ. 2, 163. स एना कुक्तः पूतिरभिववौ der Soma ÇAT. Br. 4, 1, 2, 6. KĪTH. 27, 3. M. 2, 177. 4, 211. 5, 9. 10. 11, 153. JĪĀN. 1, 33 (harte Worte STENZLER). 167. Verz. d. Oxf. H. 281, b, 43. कन्दमूलपालादीनि सन्निवृत्तवणानि च । यत्र द्रव्ये ऽभिषूयते तच्छुक्तमभिधीयते ॥ BHĪVAPR. 5. Suçr. 1, 157, 6. 192, 10. रस°, मधु° 14. 2, 5, 8. 39, 18. 360, 7. 366, 9. 422, 18. fälschlich शुक्ल geschrieben H. 415. VARĀH. BṢH. S. 77, 2. BHAGAVAD-BHAKTIVILĀSA im ÇKDr. Suppl. — b) = परुष, कर्कश, निष्ठुर AK. TRIK. H. an. MED. — c) = पूत TRIK. H. an. MED. — d) = भूत H. an. — e) = क्षिप्त ÇANDAR. im ÇKDr. — f) = निर्जन ebend. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Vasishṭha (vgl. शुक्र) MĀRK. P. 52, 26. — 3) f. *Rumex vesicarius* LIN. ÇANDAR. im ÇKDr. — 4) n. a) saurer Reisschleim u. s. w.;

s. u. 1) a). — b) Fleisch ÇANDĀ. im ÇKDr. — c) a hymn of the Vedas WILSON; fehlerhaft für सूक्त. — Vgl. शैक्तिक.

शुक्त (von शुक्त) n. saures Aufstossen M. 4, 121.

शुक्तस्वर m. MAITRAJUP. 3, 5 nach dem Comm. = अव्यक्तस्वर; scheint fehlerhaft zu sein.

शुक्ति 1) f. a) Muschel, namentlich Perlenmuschel, Perlmutter AK. 1, 2, 23. TRIK. 3, 3, 186. H. 1204. an. 2, 202. fg. MED. t. 66. HALĪ. 3, 42. KAUC. 22, 71. Suçr. 1, 46, 13. 84, 11. 139, 9. 205, 20. 2, 117, 16. 236, 21. VĪGBH. 6, 54. RAGH. 13, 17. ÇIÇ. 5, 4 (zugleich Haarwirbel). 8, 9. VARĀH. BṢH. S. 68, 71. 81, 1. शुक्तौ वृष्यमिव प्रभवत्यथास्तमपते PRAB. 112, 5. TARKAS. 20. NĪL. 160. सागर° Spr. 3152. समुद्र° (II) 4029. — b) eine gehöhlte Scherbe (aus der man trinken kann) H. an. MED. RĪĀN-TAR. 1, 24. — c) Knochen BHĪG. P. 6, 10, 13. — d) ein best. Parfum (शङ्ख; नखी, शङ्खनख) AK. 2, 4, 4, 18. H. an. MED. VARĀH. BṢH. S. 77, 6. 30. Parfum überh.: अनुलितं विचित्राभिर्विविधाभिश्च शुक्तिभिः R. 4, 45, 4. — e) Haarwirbel beim Pferde TRIK. H. an. MED. ÇIÇ. 5, 4 (zugleich Muschel). वलः-स्थाः शुक्तयस्तिस्र ऊर्ध्वरेमा त्रयावकाः Cit. bei MALLIN. zu ÇIÇ. 5, 4. — f) ein best. Gewicht, = 1/2 Pala = 2 Karsha (otwa ein Loth) ÇĀNĠG. SĀBH. 1, 1, 18. Verz. d. Oxf. H. 307, b, 6. Suçr. 1, 33, 9. 2, 51, 11. 18. 75, 1. — g) = शुक्तिक eine best. Krankheit des Auges im Weissen H. an. Suçr. 2, 310, 20. 324, 14. VĪGBH. 6, 10, 13. 11, 7. — h) Hämorrhoiden H. an. MED. — 2) m. N. pr. a) eines Āṅgīrasa PANĀV. Br. 12, 5, 16. — b) pl. eines Volkes VARĀH. BṢH. S. 4, 24. — c) eines Berges (शुक्ति gedr.) MĀRK. P. 58, 24. — Vgl. कृमि°, लुद्र°, जल°, पङ्क°, महा°, मुक्ता°, मौक्तिका°, शैक्त.

शुक्तिक 1) m. eine Krankheit des Weissen im Auge ÇĀNĠG. SĀBH. 1, 7, 89. f. *Ça* dass. Suçr. 2, 305, 8. — 2) f. *Ça* Perlmutter GĀTĪDH. im ÇKDr. ÇĀNĠG. zu BṢH. ĀR. UP. S. 191. Comm. zu ĠAIM. 1, 1, 4. SARVADARÇANAS. 48, 11. — 3) f. *Ça* *Rumex vesicarius* LIN. ÇANDAR. im ÇKDr. — Vgl. श्वारुशुक्तिका, तोय°.

शुक्तिकर्ण 1) adj. muschelohrig: राक्षसाः MBH. 2, 87. — 2) m. N. pr. eines Schlangendämons HARIV. 9501; vgl. Comm. zu H. 1311.

शुक्तिन (शुक्ति + 1. ण) n. Perle H. 1068. VARĀH. BṢH. S. 12, 4. 81, 1.

शुक्तिवीज n. dass. TRIK. 2, 9, 33.

शुक्तिमत् (von शुक्ति) 1) m. N. pr. eines Gebirges TRIK. 2, 3, 4. MBH. 2, 1079. 6, 318 (शक्ति° ed. Calc.). VP. 174. 176. 421, N. 13. MĀRK. P. 75, 10. 30. BHĪG. P. 5, 19, 16. — 2) f. °मती gaṇa मधादि zu P. 4, 2, 86 (wo wohl शुक्ति st. शक्ति zu lesen ist). N. pr. a) eines Flusses MBH. 1, 2367. HARIV. 1983. 9510. VP. 184, N. 73. MĀRK. P. 57, 23. — b) der Hauptstadt der Kēdi MBH. 3, 398. VP. 421, N. 13.

शुक्तिवधू f. Perlenmuschel WILSON.

शुक्तिसाक्ष्या f. = शुक्तिमती N. pr. der Hauptstadt der Kēdi MBH. 14, 2467.

शुक्तिस्पर्श m. dunkle Flecken auf einer Perle ÇANDĀRTHAK. bei WILSON.

शुक्र (von 1. शुच्) UNĀDIS. 2, 28 (parox.). 1) adj. (f. *Ça*) = शुक्ल KĪÇ. zu P. 2, 2, 18. a) klar, licht, hell; von Sonne, Feuer u. s. w. RV. 3, 1, 5. 8. विद्युतः 14. 6, 16, 34. शोचिस् 1, 45, 4. अर्चिस् 3, 6, 8. भानु 7, 4, 1. 66, 16. केतवः AV. 13, 2, 1. अत्क RV. 1, 95, 7. वर्षा 3, 34, 5. वासस् 7, 77, 2. शुक्रा